

نقدی بر صحبت‌های بدون کنتور امیر قلعه‌نویی

کسی که خودش را به خواب زده بیدار نمی‌شود

فرار را بر قول و قرار در انزلی ترجیح داد. ۴- درباره بند بند مصاحبه قلعه‌نویی می‌شود با او وارد این بحث‌ها شد اما وقتی مخاطب فوتبال در دوره سوشال مدیاها و اینترنت از همه چیز با خبر است، نقد کردن مصاحبه چیزی جز سر بردن حوصله مخاطب نیست. برای تک تک جملات او می‌توان مثال نقض آورد. او بهتر از همه ما به فساد، شائبه‌ها و قضاوت‌هایی پر حرف و حدیث اشراف دارد، چرا که تنها مربی لیگ با هزار مسابقه است!

به قول امیر: «کسی که خودش را به خواب زده را نمی‌شود بیدار کرد!» پس بحثی نیست و قضاوت را درباره بقیه مصاحبه به مخاطبان آگاهی می‌سپاریم که زیر و بم فوتبال را حتی از خود امیر بهتر بلدند!

گل گهر است که به واسطه خرج تراشی و ریخت و پاش او، به یکی از متمول‌ترین باشگاه‌های ایران تبدیل شده؟ بدنیست نام این تیم‌ها افشا شود تا ذهن مخاطب دنبال تیم فقیر، بی‌بضاعت و بحران‌زده نگردد!

۳- «این امتیازات با تلاش به دست آمده است!» در این مورد باید گفت: «بر منکرش لعنت!» اما بد نیست در کنار زحمات او و مدیریت باشگاه‌ها، از امکانات و پولی که برای کسب نتایج در اختیارش بوده هم سخن بگویید. اساساً امیر هیچ‌گاه مربی تیم‌های بی‌بضاعت یا تیم‌هایی که هدایت آنها با ریسک همراه بود، نشد. قلعه‌نویی بی‌تیم مانده بود که پیشنهاد ملوان رسید. چند هفته به عنوان مدیر فنی از روی سکوها بازی‌ها را دید و تا متوجه شد پولی در کار نیست؛

زده و بی‌بضاعت استقلال اهواز کار کرد و این تیم را در لیگ برتر نگه داشت، در تیم بی‌بضاعت دیگری کار نکرده است. او در چند مقطع مربی استقلال، سپاهان، تراکتور یا ذوب‌آهن بود که همگی کم ریخت و پاش نکردند. امیر قلعه‌نویی به ما و همه آنهایی که مصاحبه‌اش را خوانده‌اند بگوید آخرین سالی که مربی سپاهان بود، رکورد هزینه برای یک فصل را شکست؟ در سپاهان، تراکتور یا استقلال هر بازیکنی که می‌خواست جذب نشد؟ فارغ از اینکه در سپاهان، تراکتور و استقلال طی ۱۰سال اخیر ناکام بود و با آن بودجه و نفرت، قهرمانی لیگ که هیچ، انتظار فینال آسیا بود اما در لیگ هم امیر طی ۱۰سال اخیر صاحب قهرمانی نشده است. منظور قلعه‌نویی از «تیم بی‌بضاعت»

بالا رفتن است، پایین بکشد؟ کلی گویی که کار دشواری نیست، حرف زدن هم کنتور ندارد. من هم می‌گویم فوتبال ایران سرشار از فساد است و بسیاری از قهرمانی‌ها با شائبه و ابهام بازیکن خریدن و دم داور را دیدن کسب شده. آیا امیر قلعه‌نویی که حالا پرافتخارترین مربی لیگ است و به رکورد هزار بازی لیگ رسیده، از نزدیک این موضوع را ندیده و از بنیان فساد رازد می‌کند؟ ۲- در بخش دیگری از گفت‌وگوی قلعه‌نویی که به شاخه جدیدی می‌پرد، از کار کردن در تیم‌های ضعیف و بحران‌زده با امتیاز کم و بودجه پایین حرف می‌زند. تا آنجا که خاطر ما هست، امیر قلعه‌نویی در ۲۲ دوره‌ای که از لیگ‌برتر می‌گذرد، بجز سال اول که در تیم بحران

سعید زاهدیان

روزنامه نگار

مصاحبه امیر قلعه‌نویی را خواندم؛ فارغ از اینکه صحبت‌هایش از این شاخه به آن شاخه پریدن بود، نکته‌هایی در مصاحبه‌اش دیدم که بد نیست بی‌واسطه با امیر درباره آنها حرف بزنیم:

۱- امیر قلعه‌نویی می‌گوید: «هر کس در فوتبال ایران می‌خواهد بالا برود او را پایین می‌کشند.» مخاطب او کیست؟ اگر درباره اهالی فوتبال این جمله را گفته، بد نیست از او بپرسیم که خودش تا امروز سعی نکرده کسی را که در حال

مرد دوران قحط الرجال

هومن جعفری

روزنامه‌نگار ورزشی

استقلال نشست که دوگانه همیشگی «ناصر و منصور» وزن خود را برای نیمکت از دست داده بود. او جوان و پرچوش و خروش و با استعداد بود و کاریزمای ذاتی داشت و می‌توانست دو پله یکی کند و روی نیمکت بنشیند و نشست. حالا مردی است هزار امتیازی ولی آن روزها مرد دوران قحط الرجال بود. دورانی که دیگران سقوط می‌کردند تا او بالا بیاید. دورانی بود و به سرعت برق و باد گذشت...

عبور از

۱۰۰۰

امتیاز

ژنرالی که یک را هزار رفت

سام ستارزاده

روزنامه نگار

از نخستین روزی که امیر قلعه‌نویی به‌عنوان یک سرمربی جویای نام و دانش‌آموخته در مدارس مربیگری باشگاه‌های سرشناسی نظیر منچستر یونایتد و بایر لورکوزن، نخستین امتیازهایش را در لیگ دوم و با استقلال اهوازی که نوار نبرد‌ن‌هایش پاره شدنی نبود درو کرد تا امروز، چیزی بالغ بر ۱۹ سال و ۹ ماه می‌گذرد. در این سال‌ها، هافبک خلاق سابق استقلال، السد، و تیم ملی، از اهواز بار خود را به مقصد تهران، اصفهان، کرمان، تبریز و برای مدتی محدود انزلی بست، فراز و نشیب، فتح و شکست را تجربه کرد و فصل مشترک خاطرات به‌جای مانده از تمام فصول لیگ برتر شد.

اما آغاز وی در لیگ ۲۲، با یک رکوردشکنی خاص همراه بود. پرافتخارترین سرمربی تاریخ لیگ برتر، حال به نخستین سرمربی تاریخ ادوار این تورنمنت بدل گشته که مجموع امتیازاتی که از لیگ دشت کرده، چهار رقمی می‌شود. آنچه شیرینی این رکورد را برای ژنرال فوتبال ایران دوچندان می‌سازد، این است که این اتفاق با شکستن یک طلسم نیز همراه بود. امیر قلعه‌نویی که در سال‌های گذشته مقابل سرمربیان خارجی لیگ نظیر وینفرد شفر، پائولو سرچیو و حتی ژرژ لیکنس و زونیمیر سولودو، یک ناکام همیشگی بوده، با خواباندن مچ یک سرمربی خارجی نامدار، یعنی قربان بردیف، از امتیاز هزار عبور کرد.

پس از استقلال و سپاهان، گل‌گهر سیرجان را می‌توان سومین پروژه بلندمدت امیر قلعه‌نویی در لیگ برتر دانست؛ تیمی که سه سال قبل با هزاران آرزو خود را به سطح اول فوتبال ایران رساند و پس از سپری کردن دو فصل در کنار ژنرال فوتبال ایران، بر این باور رسیده که می‌تواند روی‌هایش را به حقیقت بدل سازد. اگر پاسکاری‌های منجر به گل دوم گل‌گهر مقابل گرگ‌های سرخ تبریز را ببینید، در می‌یابید که شاگردان قلعه‌نویی به چه سطحی از هماهنگی رسیده‌اند.

تداوم این بازی‌ها در طول فصل، یعنی انتظار تماشای فوتبالی تکضرب، زمینی و هجومی از سوی سیرجانی‌ها، فوتبالی تماشایی که می‌تواند متفاوت‌ترین محصول قلعه‌نویی ۵۸ ساله باشد؛ کشتی‌ثباتی که احیای ژنرال پراوازه فوتبال‌مان با حرکت و صلابت آن گره خورده.

دو فصل ضعیف عامل جدایی این مربی از استقلال شد و بعد از آن دیگر فرصت نداشته به نیمکت محبوبش برگردد. او بعد از آن روی نیمکت تراکتور، ذوب‌آهن و سپاهان نشست که توانست با تیم‌های اصفهانی دو نایب قهرمانی به دست آورد، ولی اوضاع در فصل آخر با زردپوشان خوب پیش نرفت و بعد از پنجمی مجبور به جدایی شد. آخرین ایستگاه برای قلعه‌نویی گل‌گهر بود. این تیم در دو فصل گذشته به ترتیب فعلی؟ این بزرگترین نقطه اختلاف‌نظرها درباره باسابقه‌ترین مربی لیگ برتر است. آخرین قهرمانی قلعه‌نویی در لیگ دوازدهم با استقلال بود، ولی در دو دوره بعدی با همین تیم به ترتیب پنجم و ششم شد. این

بیشترین امتیازات قلعه‌نویی به ترتیب روی نیمکت استقلال، سپاهان و تراکتور به دست آمده که پنج قهرمانی‌اش در لیگ برتر را با دو تیم اول به دست آورده است، ولی غیر از این فرصت داشته روی نیمکت تیم‌های صنعتی مثل مس کرمان، ذوب‌آهن و گل‌گهر بنشیند. طرفداران قلعه‌نویی بابت همین تداوم و رکورد قهرمانی‌ها، جایگاهی دست‌نیافتنی برای او در نظر می‌گیرند، ولی ملاک سنجش عیار یک مربی افتخارات قبلی است یا نتایج فعلی؟ این بزرگترین نقطه اختلاف‌نظرها درباره باسابقه‌ترین مربی لیگ برتر است. آخرین قهرمانی قلعه‌نویی در لیگ دوازدهم با استقلال بود، ولی در دو دوره بعدی با همین تیم به ترتیب پنجم و ششم شد. این

آرمن ساروخانیان

روزنامه نگار

مجموع امتیازات امیر قلعه‌نویی در لیگ برتر با برد گل‌گهر مقابل تراکتور از هزار گذشت و بعید است که مربی دیگری به این زودی بتواند آن را جابه‌جا کند. این رکورد فوق‌العاده نتیجه تداوم قلعه‌نویی است که از فصل دوم لیگ برتر بی‌وقفه مربیگری کرده، در حالی که مربیان زیادی در این سال‌ها به دلایل مختلف از چرخه مربیگری کنار رفته‌اند؛ یکی نتوانسته خودش را با تغییرات فوتبال تطبیق بدهد و دیگری نتوانسته با فشار این کار کنار بیاید و ترجیح داده در خانه بنشیند.

ژنرال «دوگل» گهر

را دست کم گرفت. تیم‌های قلعه‌نویی همیشه تیم‌های با ثبات و مدعی قهرمانی در لیگ هستند. خیلی کم دیده شده که تیمی با سرمربیگری او لیگ را در پایان فصل در رده‌های بالای جدول به پایان نرساند. تیم جوان و با انگیزه گل‌گهر این فصل هم مستثنی نیست. در کنار جنگ با غول‌های لیگ برای کسب سهمیه نیم نگاه می‌هم به قهرمانی خواهد داشت. قطعاً ژنرال لیگ بدش نمی‌آید پس از مدت‌ها عدد قهرمانی جلوی اسمش از پنج به شش تغییر کند.

را هم شکست! امیر سال‌ها بود که مقابل سرمربیان خارجی لیگ یک ناکام به تمام معنا بود. از دینزلی و اولیویرا گرفته تا برانکو و استراماچونی، قلعه‌نویی سال‌هاست که موفق به شکست سرمربی خارجی نشده بود. با برد ۱-۲ مقابل تراکتور قربان بردیف به اولین قربانی خارجی امیر بعد از سال‌ها تبدیل شد و این طلسم بالاخره شکسته شد. شاگردان امیر در اولین گام برای رقبا خط و نشان کشیدند و نشان دادند که نباید تیم پر افتخارترین سرمربی تاریخ لیگ برتر

ایمان شیرازی

روزنامه‌نگار ورزشی

رکوردهای امیر قلعه‌نویی در تاریخ لیگ برتر ادامه دارد. مرد پر افتخار لیگ با برد مقابل تراکتور در اولین بازی لیگ بیست و دوم مجموع امتیازات خود را در تاریخ لیگ به ۱۰۰۰ رساند و به اولین سرمربی تاریخ لیگ تبدیل شد که به چنین رکوردی دست پیدا می‌کند. اما این قضیه تنها نکته برد مقابل تراکتورسازان تبریز نبود. ژنرال با این برد یک طلسم

قلعه‌نویی و داستان‌هایی که تمام نمی‌شود

مرتضی طهوری

روزنامه‌نگار ورزشی

امیر قلعه‌نویی باز هم اتفاق تازه‌ای در فوتبال ایران رقم زد و توانست جمع امتیازات خود را از عدد ۱۰۰۰ عبور دهد. او چهره نو و تازه‌ای در ورزش این مملکت نیست.

نه آن قدر دوست‌داشتنی که بتوان در هر محفلی از عملکرد و رفتارش تمجید و تحسین کرد و نه آنقدر معمولی که بتوان او را نادیده گرفت.

